

tairen dienst zijn geweest, ten einde hen in staat te stellen, zoo spoedig mogelijk hun werk weder op te vatten, de gereedschappen kunnen worden verkocht, die het leger thans niet meer noodig heeft. Voorloopig zullen microscopen, Röntgen-toestellen, volledige tandheelkundige- en geneeskundige uitrustingen en verdere kostbare toestellen nog niet van de hand worden gedaan (Berl. klin. Wochenschr.).

DE VERHOOGING DER WELSTANDSGRENS IN DUITSCHLAND. — De *Berliner Aerzte-Korrespondenz* wijst er op, hoe de belangrijke verhooging van de welstandsgrens der verzekeringsplichtigheid met één pennestreek een groot deel van de particuliere praktijk vernietigt en de proletariseering der artsen ten gevolge zal hebben, als dank voor de zoo geroemde diensten, die de artsen gedurende den oorlog hebben bewezen „met goed en bloed en leven”. Er is nu niets meer aan te doen, maar verlangd moet worden, dat nu alle artsen tot de ziekenfondspraktijk worden toegelaten, om althans iets van hun bestaan te kunnen redden, en dat het honorarium per verzekerde in overeenstemming wordt gebracht met diens inkomen.

Een slechte wind waait er voor de artsen. De vrijgevigheid met salarissen, die men aan de revolutie-regeeringen verwijt, houdt op, als het om geneeskundig werk gaat. Het ministerie voor sociale aangelegenheden in Beieren verlangt een geneeskundigen „Hilfsarbeiter” met „grootte practische ondervinding op ieder gebied der sociale hygiëne” voor 4800 mark met 600 mark „herroepelijke duurtetoeslag”. De man kan nu ten minste „in de bus” gaan, vallende als hij is beneden de welstandsgrens (*Münch. med. Wochenschr.*).

PINKHOF.

INGEZONDEN.

BOERHAAVE-TENTOONSTELLING.

Den 31sten December 1918 ontving de commissie voor genoemde tentoonstelling van den heer G. S. VAN KRIEKEN, voorzitter van de Kamer van Koophandel te Delft, ten geschenke een handschrift met muziek ter eere van BOERHAAVE van wijlen diens vader, den heer G. B. VAN KRIEKEN, organist en componist te Rotterdam en aldaar overleden 26 Juli 1913. Daar dit stuk na afloop der tentoonstelling aan het gemeente-archief te Leiden komt, geef ik hier het handschrift weer:

HERMAN BOERHAVE.

Zoo groot van hart als groot van geest
 Van trap tot trap gestegen
 Is lang BOERHAVE een man geweest } *bis.*
 De menschheid tot een zegen. }
 Hij was der zieken steun en hoop } *bis.*
 Zijn naam klonk door geheel Euroop. }

Van welk jaar deze compositie afkomstig is, is mij onbekend en volgens het bijgevoegde schrijven van den zoon van den componist heeft deze het, in oude papieren snuffelende, eerst 29 December l.l. ontdekt. In elk geval is het, zoowel voor de tentoonstelling als ter volmaking van de verzameling Boerhaaviana op het gemeente-archief te Leiden, een aanwinst.

Verder werd nog bij de tentoonstelling ter opluistering geplaatst een olieverfportretje, voorstellende BOERHAAVE, uitgevoerd op koper, eigendom Lakenhal, benevens een zestal medailles, in verschillende grootten en van verschillende tijdstippen, met buste van BOERHAAVE, eveneens van de Lakenhal, terwijl ten slotte door een onverklaarbaar verzuim de inzending van dr. J. VAN DER HOEVEN te Eefde niet in den catalogus werd afgedrukt. Dit betreft n.l. 2 brieven in het Nederlandsch van BOERHAAVE aan den koopman DE HAAS te Rotterdam, gedateerd 19 Juni 1714 en 5 September 1717. Van n°. 158 in den catalogus is abusievelijk vermeld, dat het een zwarte-kunst-teekening is, terwijl het moet zijn O.-I.-inkt-teekening.

Mocht alsnog een nieuwe oplaag van den catalogus noodig blijken, dan zullen de genoemde aanwinsten achteraan onder een hoofd *addenda* bijgedrukt worden.

Leiden, 2 Januari 1919.

J. E. KROON.

HOOFDBESTUURSLEDEN MET RAADGEVENDE STEM.

In het *Tijdschrift* van 28 December 1918 lezen wij in het verslag van de laatste buitengewone algémeene vergadering, dat de hoofdbestuurder-secretaris verklaarde op grond van de geldelijke banden, waardoor hij aan de Maatschappij gehecht is, het lidmaatschap van het hoofdbestuur niet te kunnen neerleggen, hoewel hij het gevoelen der overige leden van het hoofdbestuur volledig deelde. Het is duidelijk, dat deze stand van zaken in de voornaamste plaats niet aangenaam is voor den secretaris, doch ook voor de Maatschappij is deze toestand niet zonder bezwaren. Immers, er komt nu in het nieuwe hoofdbestuur een lid, dat in een zeer belangrijk vraagstuk een meening huldigt, die lijnrecht staat tegenover die van de algémeene vergadering.

Het wil mij voorkomen, dat in de toekomst soortgelijke moeilijkheden te ondervangen zouden zijn, door bij de eerstvolgende reglementswijziging te bepalen, dat bezoldigde bestuurders slechts een adviseerende stem hebben. Op deze wijze wordt ondervangen, dat een votum der algémeene vergadering ook op hun aanblijven of aftreden invloed heeft. Nieuw is dit denkbeeld geenszins. Alle grootere vakvereenigingen hebben behoefte gevoeld aan één of meer voortdurend blijvende en dus noodzakelijk bezoldigde leiders voor belangrijke bestuursfuncties, doch ook alle hebben ingezien, dat de eenige weg, om conflicten als bovengenoemd te vermijden, was, hun slechts een raadgevende stem te geven.

Amsterdam, 3 Januari 1919.

S. M. KROPVELD.

ONZE MAATSCHAPPIJ.

Op bldz. 116 van dit *Tijdschrift* schrijft de heer DEELEN: „De strijd is beëindigd, de voorstellen der C. V. zijn aangenomen, behalve een der strijdpunten, de permanente vertegenwoordiging in het hoofdbestuur. De C. V. heeft zich daarbij neergelegd; had zij dit belangrijke punt tijdens het overleg met het hoofdbestuur prijsgegeven, dan ware wellicht alles in overeenstemming geregeld”.... „en ware de schijn vermeden, dat men met opzet de zaken zoover heeft laten komen om dit hoofdbestuur er uit te werken”....

Tegen deze voorstelling van zaken, die met de waarheid volkomen in strijd is, wil ik opkomen. Naar aanleiding van een voorstel, door den heer HAMAKER bij het hoofdbestuur ingediend, dat trachtte alsnog overeenstemming tusschen hoofdbestuur en C. V. te bereiken, en naar aanleiding van een uiting van den heer RIBBIUS werd door mij gezegd (Zie notulen vergadering van het hoofdbestuur van 12 October 1918, bldz. 8): „Met genoegen heeft spreker van den heer RIBBIUS gehoord, dat deze tot het doen van concessies bereid is. Diens verzet gold eigenlijk nog maar alleen het permanente lidmaatschap van het hoofdbestuur voor de vertegenwoordigers der specialisten. Spreker gelooft, dat de specialisten niet ongeneigd zullen zijn hunnerzijds een tegemoetkomende houding aan te nemen”.... „Doch spreker staat niet op het permanente lidmaatschap voor de vertegenwoordigers der specialisten; maar hij kan zich ook niet vereenigen met het voorstel, om, naast de wisselende vertegenwoordigers der specialisten, een permanent bestuur van de C. O. in het hoofdbestuur te plaatsen”.

Naar aanleiding van deze mededeeling en van de gehouden discussies zeide de heer HAMAKER: „De heer HAMAKER (bldz. 17 derzelfde notulen) zou eerst in stemming gebracht wenschen te zien de vraag, of het hoofdbestuur, gehoord de discussies en overwegende de tegemoetkomende houding, waartoe de C. V. zich bereid heeft getoond, de overtuiging heeft, dat beide partijen niet tot elkander zijn te brengen. Spreker heeft het gevoel gekregen, dat de onmogelijkheid om tot één voorstel te komen niet meer zoo groot is”. Na eenige discussie werd dit voorstel niet in stemming gebracht, doch wel het volgende: „Zal het hoofdbestuur handhaven zijn in de vorige vergadering genomen besluit om de twee voorstellen naast elkander aan de algémeene ver-